د پیښور یاد

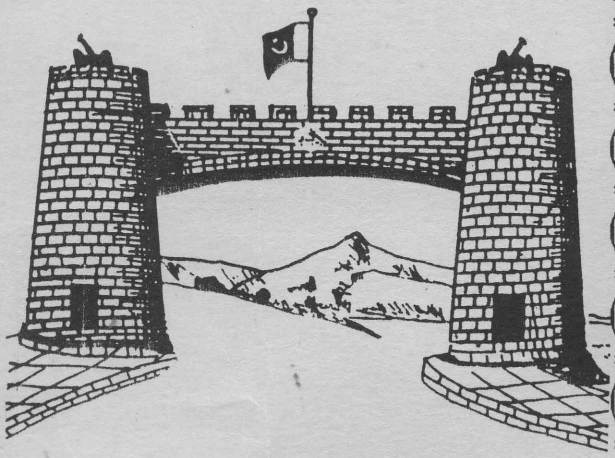

محمد زمان « مزمل »

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښور یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

د "پېښور یاد" قصیده د خیبر
درانه او قدر من ادیب
امیر حمزه شنواري
ته اهداء کوم.
هغه چې د لواړګي د هسکو ئې
زما د هسکیرولو د بهیر ننداري
شاعري ورکنګل کړه.

شکریه:

د قدرمن قاضي صاحب وفادنه
مننه کوم چې د پېښور یاد رسالې
په طبعه کې ئې ماسره د پېښور
او پېښوریانو په یاد کې ځان
شریک کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقد مه

دیوه ښار اویا یوه ملت په رابطه شعر او قصیده ویل اوبیا دداسي ښار او ملت په ارتبـاط چي دکلنو کلنو را هیسي دهغه سره داستعمار په خو له ددښمني او تر بګني مستي تراني زمو نږ په غوږو کي ازانګه کوي څه آسان کار نه دي داګران کار که اسانه کړي هم دي نو دپاکستاني ملت بي کچه ښیګړي آسانه کړي چي زمادملت سره ئي دتاریخ دیوه تور دور په لړ کي تر سره کړه .

زه پو هیږم چي زما دپاره بالذات څو مره ګرانه ده چي ددیورند دي خوا ناخوړلو غوښو ته پاستي پاخه کړم ولي په پیښور کي زمادملت پتمن ژوند زما ویده شجاعت را ژو ندي کړ تر څو زه هم دیوه بیګانه ملت ښیګړه دبي خبره و کړو ستوغو او پیغورو نو ته تبي نکړم اوداحسان خاوند ته دافغان دشخي شملي په خوله توریالي مننه وړاندي کړم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پو هیږم چي په پیښور باندي به زه پدي نغده مینه دځینو له نظره محاکمه اودځینو نورو له نظره یو بل شان ښکاره شم ولي زه خلکو ته هر رنګ چي ښکارم خو ماته خپله دپیښور رنګ ډیر په زړه پوري دي ما په دي مینه باندي ځکه څوك پړکولي نه شي چي دیوي خوا پیښور زما په سر ډیر ښو نه او دماکي ګاللي اودبلي خوا پیښور دفطرت (لمو نغ او پردي)ښاردي او په دریمه درجه کي هغه ازادي چي دلته لیدل کیږي هغه بي ساري او په زړه پوري ده دأخوېه ځاي پریږ ده چي پیښور هسي دپیښور په خاطردغه مقام نلري ځکه چي افغان داحسان دخاوندانو پاس نه شي هیرولي .

ماته که پیښور ددي وړ ګرځیدلي چي دمره زړه پري و بایلم نو ما چي کابل پریښود نو طهران مي ولید او ریاض هم . هغه تهران چي زمایو نیم ملیون بي کوره یي دکمون دشره ۱۵ کاله خوندي کړل اوهغه ریاض چي په هر کور کي ئي زما دیتیمانو مقرره کومك میاشت په میاشت بیلیږي ولي ددي سره سره هغه معامله چي په پیښور کي دمهاجر افغان سره شوي دهغي حق زما دغه نیمګړي قصیده هم نه شي پوره کولي او هغه دتاریخ بي ساري میلمه پالنه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیاسي اختلاف او خواددري ملیونه
مهاجرینو په خو ندي کولو کي دهر پیښوري برخه یقیني ده
او پدي باب چي چا زیاته پا لنه کړي هغوي به دکمي پالني
دخاوندانو په باب زمو نږ دمنني څخه زړه نه تنګوي چي که
ښه هر څو مره کم هم وي خو ښه دي ولي کیسه لنډوم چي زه
پیښور ددي واړو اوچت ګنم او پدي کي زما خبر او شکریه
هغه د کوڅي عام پیښوري او پاکستاني ته متو جه ده چي
ددري ملیونو په پنځلس کلنه ملمیستیا کي تندي غونځي هم
و نکړي او که نه زه کله د کابل دکمو نستانو خبر په ځان
اخلم چي هغوي ووائي چي پدي کار زه دبیګانه ؤدپاره چو
پړکو م . خو زه ... زه چي چا د خپلو بچینانو سره په توره
شپه دکوره وایستلم هغه هم پیژنم اودغه دډیورند دي خوا
مسلمان هم ښه پیژنم چي پوره نیمه پیړي مي د روس په
لمسه هغه ته دبیګانه په ستر ګو کتلي ولي هغه زما په بده
ورځ دا دخپلو سرو دو ستانو په ظلم جنه ورځ په کار ... او
ښه په کار راغلل.
کیداي شي اوضاع عوض شي ... په افغانستان کي
هم او ضاع بل رنګ واخلي او دلته هم . حکو متو نه خو
اوس امریکا جوړوي مخکي روس اوامریکا په دواړو.
کیداي شي راتلو نکي حکو متو نه دغه دو ستي خداي
مکړه په دښمني بدله کړي ... کیداي شي دمهاجرینو نه یو
هم دلته پاتي نه شي ... دکمپ خبري ختمي شي ... را

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلو نکي نسل داخاطره له یاده و باسي ... او ضاع نوي رنگ واخلي او بي پاسي خوا ولاړه شي ولي پدي ابتدائي قصیده غواړم دپاکستاني ملت شل کلن پور په همدي ځاي پري کړم تر څو داقصیده ددي دواړو ملتونو ددوستي او ورورولي ددوام دپاره یو بل سند شي .

زه خپله په پیښورکي ډیر کم اشنایان لرم طبیعتاً دخلکو سره ئي خلطیت نلرم ولي زما دملت سره ددي خلکو پښتنولي اواسلامي رویي زه پدي کرښه ودرولم او تر څو ژوندي یم دپیښور او پیښور یانو یاد به زما په زړه کي ژوندي وي .

مزمل ۱۳۷۲/۸/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښور یاد

پېښورکه مي دمیني یکته ښار شو - ځکه ماله په بده ورځ په کـــار شو
مدیني په شان ئي ماله پـــناه راکړه - هر وګړي مي بي کوروته انصارشو

دکمون خبر چي هلته کي په زور شـــوه
په ما خپله خاوره تنګه لکه ګـــور شـــوه
ما مي خپل او خپل وطن په ژړاپرېښـــول
تیکه ماته په وطن کي نور پیغـــورشـــوه

تا ته راغلم پېښوره ستـــا ملـــت هم
زما له هره کړیـــدلي په تن زار شو

زه بي کوره دي په کورکړم،کور دي راکړ
پور وړي درته راغلم پـــوردي را کـــړ
ځنګـــلونو او بیدیـــاو دي پـــــه آب کړم
کور دي راکړ اور دي راکړ ګوردي راکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

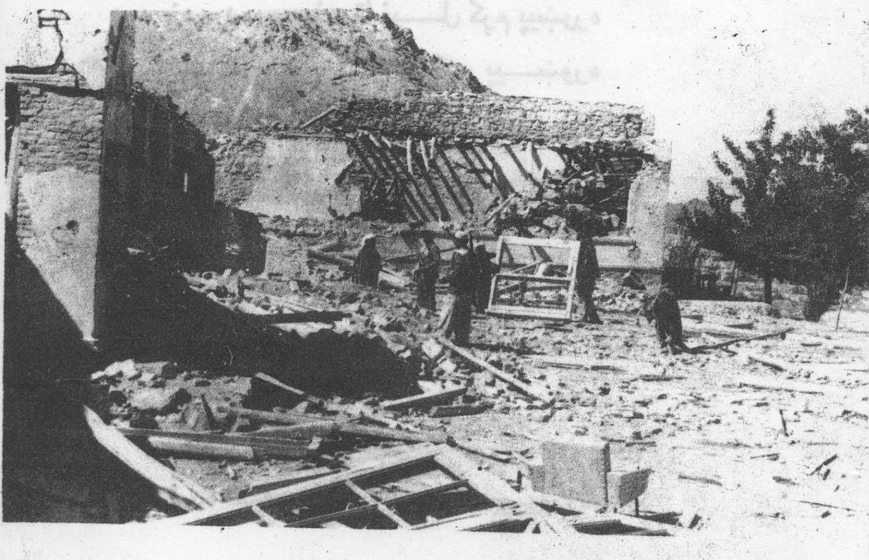

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بچي هم ســـتادښو دي پوروړي
پاس دي پيټي اوس زما داوړو بارشــو

تاته راغـــلمه دليـــريو لارو ستړي
پســي لو ځي لمرو هـــلي لـکه مړي
نه مي کور ؤنه مي کار ؤبيـــخ ختـلي
دصـــحرا کړيو و هـــلي ژرنده کړي

تا په کورکړم تا په کارکړم تول ملت زما
ســتا په مينه دعــزت او دروزګــار شو

زه پردي وم خــوتاخپـــل کړم پيښوره
مسا فر دي پــه کابــل کړم پيـــښوره
ما پرون چـــي په تــروه تنـــــده ړتلي
تا په هغه تنده ښـــکل کړم پيښـــوره

نن چي ستايم خوددي ســتايم مګـــرواوره
خداي دي ســاته او کـــه نه نوزماوار شو

زه چي ننګ داسلام واخستم پښـتون شوم
توره شپه مي وطن پريښوده بيــرون شــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

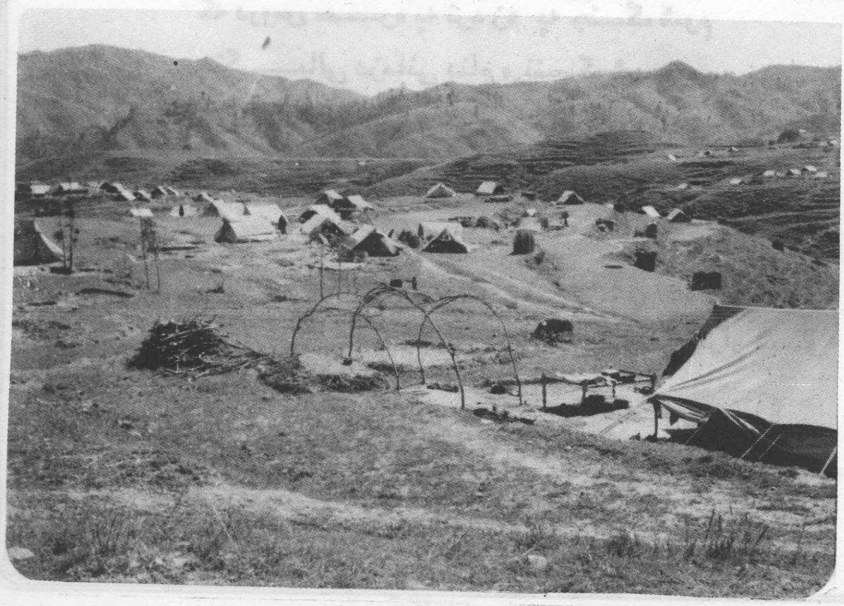

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل شوم زرشوم دهجرت په نوي ساه کي
زه مليون شومه له عزمه څو مليون شوم
څمکه تنگه شوه په ما خو زه پاڼه تلم
پيښورته چي زما دويم ديارشو
په بمو نو مي کلاوي سر نگون شوي
ستا صحراوي په ماښکي چي پرون شوي
هلته ستري زما له تا چي تاويدل به
دست غيب زما درغنده بدلون شوي

اوس چي خپل کبر په نيمه لار کي خوار کړم
انقلاب زما دبرم خوارو زار شو

که دروس سره په نره زه په جنگ شوم
جنگيالي دزماني دنام و ننگ شوم
ناشکسته روس سر ماتي ماتي و کړه
دخوشحال په اند چي زه ئي سرپه سنگ شوم

دالو ئي او فخر هلته مي نصيب شو
چي مي بال و بڼ په تاکي په کرار شو

زه دنورو غو ندي نه وايم چي جنگ کي
ما ور کړي زر او سردستا په ننگ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ زما ۆ ته مي ودریـــدي په ننـــګه
روس که وتښ ته لا يي زما په ښخنګ کي
دوحشـــت شـپه مـي په تا با ندي رڼا شوه
دوسـت هغه دي چي په بده ورځ په کار شو

مسـافر نه وم میلـــمه وم د لتـــه کي زه
زه دکور په شان دمه وم د لــتـــه کي زه
ټول ملـــت زما په خـــپله میـلمه پال ۆ
که هـر څـو پاره جـامه وم ذلته کي زه

«پاك ملت» ماته په زړه کي چي ځاي زاکړ
نو په پاك دنعــمتو نـــو بـــيرو بارشو

پیښوره ماته ګر ان لـکه خپـل خــاك ئي
دمه ځاي چي« دافغان »او هم دپــاك « ئي»
تو ریالي دي دتاریخ چـــه میلمــانه کــړل
ته په سترګو کي ازغي دهــر ښکیـلاك ئي

دتاریخ دلوي هجـرت کیـسه دي ویـوړه
ا فتخار ئي ستا په سـر لکه دسـتارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهاجر دســتا دکـور به پــښتانه شــي
په عـزت به خپـلي خاوري ته ســتا نه شـي
مخـه ښـــه ورتـه په زور وايه انــصـــاره
چي په بده مي خوشحال دي چي کانه شي

اَچي ماته به ئي کــتل اوهم ویل به ئي
بارشو داپیتي زمــو نږ داوږو بارشــو

داڅــه لر عمــر خــو نه ؤ پیـــــښوره
دشیدو ماشوم مي هـــم و کره دغـــره
په هر(اړکي) دي بدل کړل ما پو ستو نه
دهمـــت کیـــــسه مي و لوله ژوره

مــاددیــن په خــاطــر شــاکړله کابل ته
په استان دي دســتانه ؤ بـیرو بار شــو

تا ته زما کیسه له هر چـــاده خــتـرکنده
تول دستاشوو تر تـــــخاره تر هلــمنده
ماشو مان او بو ډاکان مي تاتر خوا کړل
طـــیارو چي زغلـــول کــــنده په کنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظـــلو مان لکـه باران چي اوريدل به
اوس په نوروليکه ابردکـــوهســـــارشو

مهاجر چي زه دلـــــــوراودختــمـک شـــوم
بي اسري دي زه په سرو رغو کي ورك شـــوم
ســـرو غر مو او توروشپو سره ســــــــپارلم
تنها پاتي په ميــــدان لکه « شـــلك» شـــوم «۱»

داد مـــخ داوښـــتو کســـان مي نه وو
هم خجل دبي وسي مي زوي ته پلار شو

نه مو کور نه مو خيـــمه ، نه مو بســـتروٙ
خوندي کړي مـــــو له ظلمه فقـــط سر ۇ
دوطن دپريـــــــښودو مـــي چـــاره نوه
دين ناموس ته مي پيښ شوي لوي خطرۇ

مادخــــداي په لسره دي وطن ته مخ کړ
غليم خوښ شو چي دښمن لاړو فرارشو
حوادثو زه په سل کمپو نو خــــــــوړکړم
بيل له زو يه هم له پلاره هـم له ورور کړم

(۱) دلوګر دپيارو خيلو په دښته کي ګو ښي پروت کلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته هيڅ را پاتي نه شو ل غير له خدايه
بي وسي لکه خيمه په ځان نسـکور کړم
کورني مي په هيواد کي ځوانه شوي
ټول ملت مي څکه هـسي ناکرار شو

مايو عـمرپه بيديا او سـفر تـير کړ
خلکو څه زده چي ماڅرنګ محشر تير کړ
په داخل کي مي دکـټو لاندي ژونـد ؤ
مه مي پو ښته چي مـي څرنګ بهر تير کړ

حو صلي مي صبرو زغم دواړه ځلمي کړل
دغمو چي مي په کور بانـدي بيـګار شو

چي په کورکي دجنت غـوندي ويا لي تلي
چي په سيورو دباغچو کي ني ون مي تلي
سره غرمه کي مي ليد ل چي ديو ميل نه
داوبو دڅي دلانـدي ني خـولي تلي
کـر بلا داکـوري مي نه هيـريږي
جل وهلي ني داجـل سره کنار شـو
بي کسـي هم په پردي وطن چـه راشي
ژو نـد ني مه بوله دمرګه هـم سـواشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په ورارو بورو کونهوچي څه تير شول
پرك به و چــوي که په تيږه باندي راشــي

چي يتــيم ني ددســـتار او دښـــمر شي
نو دمور په سر ني تا و دغــم دستارشو

داڅه ســـيرو سياحـــت نه ؤ چي دلته
راشـــم ښاردپيـــښور او يائي بل تــه
په ما ســـل رنګه لمبـــي داور وي بلـي
دبابـــل اور ئـــي راوړي وه کابـــل ته

بتکــده ني دکـــمو ن کنهو کپر کړه
ابراهيم غـوندي مي قوم ځکه په نارشو

په کر هاله مـي چي څه را غله خـبر ئـي
با جوړ ته هـم درواښت محـــشر ئـي
ماته پاتي دکر هـالي مقـــبره شـــوه
ستا کر هاله کي مشته شـولږدربدر ئـي

زمـا کر هـــاله کي دو ينــو سيلابو نه
ستا کرهالي کي داوښکو رو دبـارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مي ستر گو ديتيم ته چيري گوري
و به ويني پکي سـل کر هالي نوري
داوطـن ددرديدلو حـادثـو دي
په ماتم ني نن په تن کړه جامي توري

زه به کوم يو درته ښيم چي اعدام شو
زه به کوم يو درته ښيم چي په دار شو

مقـبره د ه دسـرنـو هـره بـاره
ده خـوابـگاه دشهـيدانـو هـره گاره
لږ قـدم په احتـياط په احتـرام ږده
کـکـري دي د سـرپـو هـر ه لاره

دافغان په کور کي دومره خلك مړه شول
ورك له مرگ دافـغان دبچـي پار شـو

پيـښور ه زه بـلاؤ کي را گيروم
مصيبت اوواويـلاؤ کي را کـيروم
داچي ستا په کور ميـلمه شوم تر نوروزه
زه دروس په ماجـراو کـي را گير وم
بوريا بـه ني دبـل په تخـت ور نکړم
که مي ملـك لـه حـوادثو په کرار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا نه څه پټ کـړم دکـــور ئي پيښوره
زما دبـــــدي ورځـــي ورور ئي پيښبـــــوره
روس چي مات شو امريکا په ځان و يريږي
مخـــکي ربړي لرم نـــوري پيـــښوره

روس که لرشو تري خو ندي مي قول جهان کړ
امـــريکا ته کـــــوره څه کړي نن ئي وار شو

گيله نکـړم له تـورا نه که لار نه وړي
دامت چي را ســـره کله بار نه وړي
زه له خپلو گيلمن يم چي خپـل وژني
دد ښمن سره پخلا دي تلوار نه وړي

زه چي لوي او څو مره لوړشوم مگرحيف حيف
پـــــه پيـــغور چـــي مي بدل هرافتـــــخارشو

اوس د« من » زامن پر موږنږه شول ښاغلي
چي سړي ژ هغه مره شـــــول يـــادي غلي
دقـــدرت دکــــوړاکــــيو نه مـــا يوس يم
دمات شوي دښـــــمن مخکي مي چي زغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان چي غواړي قوم به خــــودداسي سپکيږي
په جهاد دروند شوي قوم مي څنـــګه خوار شو

چي له تا نه ئي سر و کيښ په کابل شــو
دپردو نه ئي لاس و خوت نور پخـپل شـو
آ- اسلام چي دافغان نوم ئي ژونـدي کړ
لدي واړو ئي سوري سوري ګـو ګل شـو

و کم ظـرفي دقــدرت په ورخ شکاريږي
دپـــرون مجاهد څرنګه اشرار شـــو

زه په دام دازميښتو نو کي را ګـــيريم
زه سپك کړي چي نخوت دهر امــير يم
زه بي لاري رهنـــماو کـــړم بي لاري
زه چـــيچلي ارادت او خــپل تد بير يم

په کتـــلي خپـــل کابل کي اسـير کر ځم
هم بد نـــام مـــي پکي ږيره او دستار شو
پيـــــښوره زما زخـــمو نه نه جـــوړيږي
دانـــفاق وهـــلي زړو نه نه جـــــوړيږي
دشمـــنان دعقيـــدي مـــــي وانې زړه کي
داســـلام په نام حـــزبو نه نـــه جـــوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسـلام په نـامه کـار دآزري کا
دعـو تګر مي دپرون اوس ټيکدار شو

دلته کـوره هر ظـالم پکي طرف دی
چي ښه وائي ځان ته هـغه بي طرف دی
نن طرف او بي طـرف دواړه مجـرم دي
چي پکي مي دملت ټول حـق تلف دی

دمنـطق خـبره لاړه زور مطرح دي
چـي وژل کا هـغه زيات پکي حقدارشو

پيـښوره داخه ژوند دي چـي په ماده
په وطن بانـدي مـي بل شان کر بلاده
څوك تري تشتي څـوك وردرو مي پـه تريکو
هـك حيران پکـي امـي او هـم ملاده

بي حيا چي پکي زور ومـونده نوهله
بنـده خـپله دهـوس داقتـدار شو

يو ملت مي څوټوټي شـو ته ئي شـماره
نيم په کور او نيم بي کـوره نيـم په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك په يو نوم څوك په بل نوم كرښني كاري
دتقســـــيم خــــبره لاړه تـر مزاره

ولــسوال مي شهنـشاه شـو والي څه كړي
پدي مـلك دګډ وړي كـي كل اختــيار شو

چي تر تولو ښــــه وژل كا نو جنــرال شو
چي په مرګ مو رتبي ور كړي دامو حال شو
نه به تــــه وي نه به زه وم كه ســــبا ته
خداي ئي مكړه څــوك په ديوكي مارشـال شو

څــو مي دا نــشي اخســتي په خودكيني
كــنه تير هــم ور سره زمو نوه وار شو

داسلام په نامـه ځــانته كــار و باسي
په حــــيله هـر نــاروا تــه لار و باسي
داغ ميـــخو نه به دي ووهـــي په ،سر كي
دا چي كڼي له پښــودي خـــار و باسي

هــغه كل چـــي داوبو پر ځاي دي ويني
ور كـــولي اوس دستا دلاري خار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوي اسلام مي تـري نه ننگ کا چي په نام ئي
داســـي لو بي رسـوا و کـړي څوك په بام ئي
چـــي په واك کي ئي ښکاره خپل حقيقت شو
او س پو هيږم چي دو که وه ښـــه مـــرام ئي

دشـــعار فضـل ئي لاړ خلك ئي نا وري
حقـــيقت کي ئي شکاره په اقتدارشو

پيښوره دغه ســـتو نزه به هم حل شي
دادتير غو ندي به بيـــا مي الله مل شي
دازاد افغانستان خوب چي رښتـــيا شو
تير به دور دغـــــه دور دځنـــگل شي

انقـــلاب کي لاندي بانـــــدي او ترخي وي
چي دګل مينه مي کړه په لاس مي خار شو
دغه شـــــپه به خداي ســبا کا پيښوره
غليمان به خــــــداي رسوا کا پيښوره
ګيوړي چي څو مره تاوکا باك ئي مکړه
دابــــه کړ ويـتـمـول تبـــــاکا پيښوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه زمـــا دبـــدو ورځـــو ګلك مـــلګري
و به ګوري شخ دستار که رون ســهار شو

تا پـــريږدم چي دهجرت دشـــپو ملګريه
ډير خـــفه يم دنکـــبت دشـــپو ملـــــګريه
په قيامـــــت چـــي پـــلار له زو يه بيزاريږي
زه به ســـــتايم دقيـــامت دشپو ملګريه

نه هيـــــريږي پيـــښور کله هـــيريږي
ځکـــــه مـــالره په بـــده ورځ په کـــار شو

تـــه زمـــا دشـــــهيدانـــو مقبـــره ئي
ته زما دمـــــاشـــو مانـــو خـــاطـــره ئي
تازمـــــا په ســـر بمـــونو ته تن ور کړ
ته زمـــا غـــورځنګـــــونو ګـــهواره ئي

پيښـــــوره ته خـــو زه او زه خـــو ته يم
يـــو دبل نه چـــي په بده ورځ کي جار شو

تـــه زمـــا دهـــــجرتـــو نو خـــاطره ئي
ته زمـــا دعظمتـــــو نــــو خـــاطره ئي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته ماته پاچاهان په ســــــلامي شـول
ته زما دشــــهر تــــونــــو خــاطره ئي

روس مي مات ستا په بازو کړخوددي ستايم
چي منــــکر دي څوك دښودي گناهگارشــو

خداي دي ساته پيښوره زماوطن شـوي
زمادډيـــرونازولــــو ته مــد فن شوي
ته چي هر څه يي خو ئي ولي صحرا وي
ستازما دي هسکيرلو ته چمــن شوي
خداي دي ساته ددي دهر دســـپيرو نه
شاخ ئي مات شه که په تادکل گذارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ARIC
B
3.532
MUZ
4358

زماد۱۳۵۳ کال دسلواغي دمیاشتي دهجرت ملګري

شهید شاابدال (محمد خان)

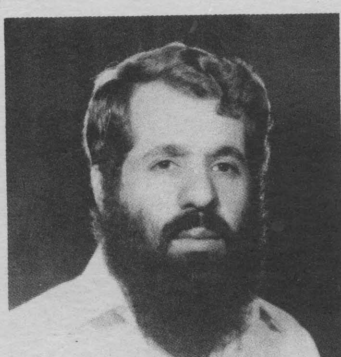

داکتر عبدالبصیر (محمدانور)

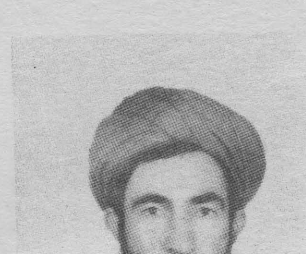

محمدزمان « مزمل »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library